

går mig till sinnes, som jag ägde den lyckan wörda uti en sådan hedersman en den tillförläteligaste wän och Gynnare. Men då jag tänker på våra wettenskaper i riket; på Bergswäsendet och Chemiska wettenskapen, uti hwilka han war en ställa primæ magnitudinis öfwer Europa, ja ibland alla i werlden, stannar jag utom mig och måste säga om honom såsom Seneca om Mecænas wid des fränfälle i Augusti tid, att en potentat mister ofta en hehl arme; En Kong mister hela sin Skeppsflotta, men om ett par åhr flyter en annor. Men sal. Brandts like kan en Regent aldrig få igien uti hela sin regering. När ödet röfwat en Brandt och en Swab,² har det kullslagit Bergslagens endaste grundpelare. *o Deus in quæ tempora nos servasti!*³ Hwar och en som äger wet och wettenskaper i hela uplysta Europa, måste taga den ömaste dehl i detta dödsfall. jag will giöra den dyrasta Ed, att jag ej i werlden kiänt hans like i Metallurgien. Wij hafwa haft den hedren att ägt ett så stort lius; gifwe Gud wij hade wettat rätt att estimerat. Men utan kiännare uptages aldrig en demant af jorden. de skiönaste Lillior således förwisna och nätslor gro. jag blandar mine tårar med Edra och

förblifwer

Min Herres

hörsamste tienare

Carl v. Linné.

Upsala 1768
d. 9 Maji.

Utanskrift:

*Secreteren Edle och Högachtad
H:r Georg Brandt*

Stockholm.

Efter afskrift af B. BERGIUS (vol. XII s. 442).

¹ GEORG BRANDT, se bref. 217 not. 3 och nästföregående bref.

² ANTON VON SWAB, se bref. 395 not. 3 och 513 not. 1.

³ O Gud, till hwilka tider har du bevarat oss!